

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

2022

Nela Múčková

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

AUTORSKÁ KNIHA NA TÉMA SEBEROZVOJ

Nela Múčková

Plzeň 2022

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

KATEDRA VÝTVARNÉHO UMĚNÍ
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Kniha a tvarování papíru

Bakalářská práce

AUTORSKÁ KNIHA 22

Nela Múčková

Vedoucí práce: MgA. Mgr. Petra Soukupová
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2022

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Nela MÚČKOVÁ**
Osobní číslo: **D19B0070P**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Ilustrace a grafika, specializace Kniha a tvarování papíru**
Téma práce: **AUTORSKÁ KNIHA NA VLASTNÍ TÉMA**
Zadávací katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

Komplexní realizace knihy

Tvůrčí záměr: Záměrem je vytvořit autorskou knihu pro nejužší společnost mých přátel.

Způsob realizace: Od prvních skic se dopracuji až po finální ilustrace, které budou vytvořeny kombinací různých výtvarných technik.

Cíl: Vytvořit originální a především knihařsky založenou autorskou knihu pro mé přátele a rodinu.

Předpokládaný charakter výstupu: Kniha s pouzdrém vznikne ve třech exempláři, bude obsahovat minimálně deset ilustrací a bude založena na knihařských dovednostech.

Rozsah průvodní zprávy: Průvodní zpráva bude obsahovat minimálně osm normostran textu a deset obrázkových příloh.

Rozsah teoretické části: **min. 8 normostran textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

Doležal, Jaroslav. Vazby knih. Praha SNL, 1987
Kocman, Jiří H. Médium papír. Vyd. 2.. Brno: Vuitum, 2004. ISBN 80-214-2626-8
Khel, Richard. Na papíru napsáno a vytištěno, Naše vojsko, 2008, ISBN 978-80-206-0992-2.

Vedoucí bakalářské práce: **MgA. Mgr. Petra Soukupová**
Katedra výtvarného umění

Datum zadání bakalářské práce: **31. května 2021**
Termín odevzdání bakalářské práce: **29. dubna 2022**

L.S.

Doc. akademický malíř Josef Mištera v.r.
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

V plzni dne

podpis

OBSAH

Rešerše zvoleného tématu	
Téma a důvod jeho volby.....	8
Cíl práce.....	9
Bakalářská práce v kontextu dosavadní tvorby.....	10
Reflexe a dokumentace procesu tvorby	
Proces přípravy.....	11
Proces tvorby.....	12
technologická specifikace.....	14
výsledný produkt.....	15
závěr.....	15
Seznam užitých zdrojů	
Knižní literatura.....	14
Resumé.....	16
Seznam příloh.....	17

REŠERŠE ZVOLENÉHO TÉMATU

Téma a důvod jeho tvorby

Téma mé výstupní závěrečné práce se zabývá mými prvními dvacetidvoulety na světě. Snažila jsem se zachytit z mého pohledu zlomové okmažiky napříč mým životem, od doby co vnímám, prakticky do této chvíle. Text je rozdělen do čtyř mnou psaných kapitol a páté, která je určená pro dotvoření čtenářem. Každá z kapitol se děje ve stejném časovém úseku, ale v každé se zvláště snažím zaměřovat na jinou dějovou linii. Kapitoly se tedy prolínají vzájemně do sebe a mají divákovi postupně odholovat souvislosti a možná ho i podnítit k tomu proč jsem se v jak kterou situaci zachovala, když jsem v ten samý čas řešila i jiné věci ve svém životě. První kapitola se zabývá mým prodíráním se životem k uznání a štěstí, následující kapitola se zabývá lidmi, které se objevili v mém životě a ovlivnili mě jakýmkoliv způsobem, ať kladným, či záporným. Další z kapitol pojednává o mé psychice, která začala hlapovat především po dopadu covid situace a poslední mnou psaná kapitola píše o trablech, ale i krásných věcech co mě potkaly a posunuly dále. Poslední kapitola je určená pro dotvoření čtenářem. Slovy je napsán jen párstránkový úvod kde je čtenář obeznám proč je daná kapitola určena pro něj. Kapitola pojednává o bolestivé situaci, která se odehrávala na střední škole a dochází k závěru, že to kdo jsem, celkově kdo jsme, není vždy úplně na nás. To jací si myslíme že jsme, si určujeme sami ve své hlavě, ale to kdo doopravdy jsme, si dle mého názoru předává společnost ve které se pohybujeme. Ta nás nějakým způsobem zároveň i ovlivňuje a přetváří.

Rozhodla jsem se, že bych chtěla, aby mě má bakalářská práce posunula dál, nejen knižně a výtvarně, ale i seberozvojevě. Jsem tip člověka co neumí dávat najevo své city veřejnosti, ani té nejbližší jako je rodina, nebo blízcí dlouholetí přátelé na kterých mi záleží. Často se tak stává, že mezi mnoho lidí nezapadám, jelikož nedokáži dát najevo jak se cítím, nebo vysvětlit co cítím a z jakého důvodu. Nedokáži to po žádné stránce — city, emoce, mluvení, psaní. A to je důvod, proč jsem se i odhodlala do tohoto konceptu mé práce. Je to jedna z věcí na které se snažím pracovat. Otevírání se světu, ať nejdříve svým blízkým a přátelům je pro mě dlouhodobý a dlouholetý proces, kdy mám pocit, že jsem nesutále začátečník. Jediná forma mých vydaných emocí ven do světa je formou kreslení, která je v určitém smyslu však nevyslyšena. To co kreslím, je to co cítím, ale to co kreslím a co dávám do svých obrazů vím jen já a tak lidé, kterým na mě záleží můžou tušit, ale nevědí. Důvod zhotovení mé práce tedy byl otevřít se, překonat se, jít se svou „kůží“ alespoň tam kde vím, že to bude mít smysl. Cílovou skupinou mé autorské knihy byla původně ta nejužší a nejdůvěrnější skupina lidí se kterou se stýkám a bavím. V průběhů mé práce o pokoušení se psát svých emocí mě však tato idea velmi opadala. Najednou jsem místo odhodlání cítila strach a obavy. Postupem času se mě, ale čím dál více lidí zeptalo zda jim mou knihu po výrobě dám přečíst, nejprve nastal ještě větší strach, ale ten později nahradil opětovné odhodlání knihu dokončit a ještě více se pokusit lidem otevřít a nabídnout svůj příběh všem, kdo si o něj požádají. Hlavním důvodem tedy pro mě osobně je překonat se, dát najevo své city, pokusit se lidem přiblížit to, proč nemám vždy chuť se bavit úplně o všem, proč často nedokážu mnoho věcí pochopit, ale i zároveň proč jsem v mnoha ohledech netolerantní a neústupná. Přála bych si, aby skrze mou knihu, minimálně ti, co mě často v něčem, nedopatřením mé nemluvnosti nechápali, aby jim má kniha dala možnosti a souvislosti v tom proč to tak bylo, nebo proč to tak stále je. Bude to vysvobození především pro mě.

Cíl práce

Hlavním cílem mé práce bylo otevřít se. Pokusit se alespoň nějakou formou vydat do „světa“ to co cítím, to co málo kdo, nebo vůbec nikdo neví. Chtěla jsem, aby mne více lidí na kterých mi záleží pochopili, aby třeba věděli jak líp semnou komunikovat, nebo pracovat. Aby věděli souvislosti a nebyli naštvaní, když jsem zamlklá, když mě spousta témat bolí a když občas prostě zvolím taktiku, nic nedělat a nic neřešit, protože k tomu mám občas nějaký důvod, nebo nemám všechno v sobě spracovaný tak, jak bych potřebovala, abych se mohla pousnout dál. Doufala jsem, že samotný proces a celková relaziace knihy od psaní, ilustrace až po vazbu mě posune dále především seberozvojevě. Přála bych si, aby tato kniha byla pro mě klíč k otevření svého srdce a nitra minimálně těm, kterým bezmezně věřím, ale přesto všechno si udržuji citový distanc. Je to pro mě krok, který se může být zdát pro mnoho lidí prakticky neviditelný, nebo nezáživný, ale já cítím a vnímám, že tento krok pro mě je a bude zásadní.

Jako další cíl vnímám posunutí se dále ve svých knihařských dovednostech. Celková kniha má co nejvíce prvky vypovídat o mě. Některé prvky by měli být na první pocit pro mé blízké znatelné a některé jsem se snažila ukrýt tak, aby měli především pro mě pocitovou a uměleckou hodnotu.

Kniha je vytvořená takovým způsobem, že má vytvořené dva hřbety, dvě vazby spojené prostředními deskami. Jsem ve znamení blížence, podle horoskopu jsem rozpocelný člověk s dvěma osobnostmi. Myslím si že rozpolcený člověk jsem určitě, ale spíše to vnímám tak, že jsem v každé společnosti lidí někdo jiný. Je to vlastnost, kterou někdy umím perfektně využít, ale naopak někdy jí neumím absolutně ovládat. Ve chvílích, kdy se jedná o mou budoucnost, kariéru apod. dokážu této vlastnosti perfektně využít ve smyslu, že jsem komunikativní, reflexivní, flexibilní na vše co se děje kolem mě a troufám si říct že i rozumná, ale často se pak ocitám v situacích, kde jsem mezi lidmi se kterými se cítím opravdu dobře, ale jakkoliv chci, nedokážu se zapojit pořádně do žádné konverzace, mluvit, reagovat, mít v obličeji jakýkoliv výraz a tak ikdyž se vnitřně cítím dobře a spokojeně v hlavě se snažím vzapamatovat a nějak reagovat, jelikož ikdyž bez výrazu řeknu, že se cítím dobře, mám pocit že okolí ze mě má trochu strach, že se něco děje, že se nudím atd. Chtěla bych tím dát najevo, že knihařina jako taková je pro mě velmi důležitá a naplňující. V první polovině knihy, jak už jsem zmiňovala bude mnou psaný text a v druhé polovině bude prostor pro čtenáře. To kterou stranou začne je zcela jeho rozhodnutí. Myslím si však, že to bude mít celkový dopad na myšlenkové pochody v divákově hlavě. Pokud se nejprve rozhodne začít sám, jeho názor a tvorba se může po přečtení knihy změnit. Pokud se však první rozhodne přečíst mnou psanou část, může mnoho věcí již v hlavě přehodnotit. Tak či tak může, ale třeba i nemusí nastat změna názorů.

Kniha bude umístěna do polokůže s umělými vazby a ražbou. Je to něco co mám ráda pro svoji podstivost, řemeslnost a pravou knihařskou vůni. Zároveň mám zálibu ve starých věcech, celkově k podstivému řemeslu v mnoha odvětví a to je cesta, kterou bych se chtěla i v budoucnosti vydat, cesta knihaře, která bude poctivá, dělaná po staru a s láskou.

Text je vytištěný na kvalitní pauzovací papír a to z toho důvodu, že pro mě značí něžnost a křehkost. Křehkost toho, co jsem vytvořila, mojí osobní něhu a strach z uvolnění se. Zároveň však průsvitný papír má podtrhnout myšlenku času v kapitolách. Kdy čas je neustále stejný jen témata a úhly pohledu v jednotlivých kapitolách jsou zásadně odlišné. Jako celek se však vzájemně prolínají a překrývají stejně jako text a ilustrace, právě na pauzovacím papíře. Mělo to také navodit jakýsi pocit tajemna, v určitém smyslu strachu, bolesti, obav, ale přesto všechno jasného řešení.

Jeden z dalších aspektů mé knihy jsou ilustrace. Po mnoho konzultacích jsem společně s Evou Bartošovou dospěla k názoru, že celá kniha bude doplněná ilustracemi s rybami. Každá s ilustrací naráží na určitý moment v mém životě u kterého jsem cítila, že měl zásadní vliv na jeho plynutí. Ryba je pro mě symbolem svobody, od mala jsem milovala vodu, která mě provázela celým životem až do této chvíle. Začalo to ve školce, kde jsem objevila svou schopnost se dobře a volně orientovat ve vodě, nastalo mnoho dlouhých let závodního plavání, které dle mého názoru hodně ovlivnilo můj charakter i psychiku, poté trvalo několik let znovu si najít lásku k vodě, která nikdy nevyhasla, ale potřebovala trochu více zapálit. Momentálně to skončilo celoročním koupáním se ve všech vodách i státech ve kterých se zrovna nacházím. Voda mi dodává vnitřní klid a pomáhá mi se uvolnit a vyrovnat s mnoha věcmi, které občas nezvládám chladně vyřešit. A tohle je ta jedna z věcí pokojně, v klidnu a schladnout hlavou otevřít se. Hlavní žlutá ryba znázorňuje mojí osobu, žlutá je moje dlouholetá oblíbená barva, líbí se mi jak si mnoho lidí pod touto barvou představí slunce, teplo, naplnění a mnoho dalších hezkých pocitů a emocí, když jsem se však na přednáškách dozvěděla od pana Brozmana, že žlutá je i barva strachu, skvěle mi ještě více zapadala do mé kompozice. Tvoří to pro mě dva kontrasty, které vnímám i sama v sobě, odhodlaná všechno a vše ve svém životě změnit, ale zároveň vystrašená ze všeho co se může stát. Jako doplňkovou barvu, která se zároveň též promítá v celé knize je modrá. Modrá je moje druhá nejoblíbenější barva, pro mě osobně barva vody, moře a ikdyž chladu pro mě klidu. Druhá ryba je závojnátka čínská, je známá tím, že ikdyž je ráda ve společnosti ryb, dokáže být mnoho let sama, za každou cenu se překonává a do poslední chvíle bojuje o život, dokáže přetřpět mnoho uskálí ve svém životě jen aby žila. Myslím si o sobě že jsem člověk co si nerad, ale velice často překonává mnoho vnitřní bolesti. Je to však něco na čem se snažím neustále pracovat. Ilustrace jsou kresleny pastelkami a doplněny perokresbou. Jsou to dvě moje nejoblíbenější techniky, které jsem se pokusila spojit dohromady a oddělit tak podstatné postavy v ilustracích od těch méně cených, jako celek to má však vždy nějakou myšlenku.

Bakalářská práce v kontextu dosavadní tvorby

V mé bakalářské práci jsem se chtěla především zaměřit na techniky, které mě osobně jsou nejbližší a nejmilejší. Z toho důvodu jsem zvolila právě kresbu pastelkou spojenou s perokresbou, chtěla jsem, aby ilustrace působily něžně a příjemně. Zároveň jsem se chtěla vrátit více zpět ke svým kořenům, kdy jsem se více věnovala kresbě. V průběhu vysokoškolských let jsem měla pocit, že jsem neměla dostatek prostoru, se konkrétně v této technice více vyvíjet, jelikož jsem necítila, že na to mám dostatek času. V pozdějších klauzurních pracích jsem se snažila přijít i na různé jiné techniky, které mě obohatily, ale já cítím, že kresba je můj nejlepší vyjadřovací prostředek, minimálně niterně.

První zimní klauzura na fakultě byla na téma cesta, kde jsem se snažila pomocí vrstvení lepenky a perokresbových ilustrací vyjádřit vzpomínku na cestu na Grenen. Což byla trasa na druhý nejsevernější bod v Dánsku, kde jsem s kamarádkou zabloudila. Myslím si, že toto byl první impuls, kdy jsem se rozhodla ve své bakalářské práci uplatnit kresbu pastelkou s kombinací s tuší. V jedné z kartiček — cílová stanice naší cesty, Grenen jsem do kresby zasáhla právě i pastelkou. Po konzultaci s panem Borisem Jirků jsme usoudili že toto je zajímavá výtvarná cesta. Zároveň zde vnímám paralelu na to že oboje byla kompletně autorská tvorba a v obojím případě jsem se snažila vazby nějak netradičně oživit. GRENEN, Příloha 1

V letní klauzuře, která se již odehrávala v covid situaci jsem se zabývala tvorbou pop up

knihy na téma transformace. Jednalo se o spolupráci s mým tehdy ještě pětiletým synovcem. Nakreslil mě několik obrázků a dával mi popis co který znamená, na základě toho jsem vyhotovila pop up knihy, kdy vždy byla první synovcova kresba a následovala moje přetransformovaná kresba formou pop up. Ilustrace byly tvořeny počítačovou koláží a byly zhotoveny pouze v odstínech červené a modré barvy. Jsou to synovcovo nejoblíbenější barvy, dříve jinými nekreslil. Zde vidím souvislost s nynější barevností mé bakalářské práce, kdy se orientuji na dvě základní barvy od kterých se vše vyvíjí. FÍLA, příloha 2

V následující zimní klauzura jsem ilustrovala dětský hororový příběh o Koralíně. Měli jsme za úkol využívat pouze papír, který měl být požitý na tvorbu divadelních scén, které jsme měli následně vyfotit a využít jako ilustrace. Rozhodla jsem se využívat pouze recyklovaný materiál, který by byl odpad, kdybych jej nevyužila. Vytvořila jsem několik hlavních detailně propacovaných postav a následně si při focení snažila hrát se světly a stíny, abych navodila strašidelnou atmosféru. V této práci nepociťuji příliš schodných prvků s mou bakalářskou prací. KORALÍNA, příloha 3

Další letní klauzura měla být na téma interaktivní kniha pro děti. Zvolila jsem knihu Hádej jak moc Tě mám rád. Kniha vyprávěla o tátovi zajícovi a jeho synkovi, kteří se předháněli kdo koho má radši. Ilustrace jsem tvořila kresbou pastelkou, chtěla jsem jim dodat něhu a milost. Zde vidím souvislost s tím, že kniha pro mě měla citový vztah, děj se odehrával na myšlence jak je důležité dávat najevo své city a mít bezmezně rád. HÁDEJ JAK MOC TĚ MÁM RÁD, příloha 4

REFLEXE A DOKUMENTACE PROCESU TVORBY

Proces přípravy

Proces přípravy na mou bakalářskou práci bych řekla, že byl pro mě intenzivní. Vzhledem k tomu, že jsem již v prvním ročníku sklouzla do distanční výuky, díky situace covid-19 měla jsem dost prostoru nad vším přemýšlet, ale vzhledem k tomu, že to byl prostor přemýšlet nad všem možným, nejen nad bakalářskou prací, vnukla mi myšlenka že mám teď hodně prostoru, který jsem dříve nepociťovala a mohu dost ve svém životě změnit. Jsem člověk co nerad marní časem a tak jsem se rozhodla, že je na čase ten čas využít pro svůj seberozvoj a v tu chvíli mi přišla i jako skvělá myšlenka otevření se v mé autorské knize. Nějaký čas jsem si ještě tuhle myšlenku formulovala v hlavě a dotvářela ji. Koncem léta a prázdnin jsem měla i takovou náladu, že jsem se pustila do samotného psaní. Chtěla jsem abych na text netlačila a psala ho v klidu a jen v situacích, kdy na to budu mít náladu a pocit, že je ten správný okamžik a tak jsem v průběhu několika měsíců psala. Někdy intenzivně, někdy méně, tak jak jsem to cítila. Když však nastal čas zapsání si daného pevného tématu bakalářské práce, který byl strašně nečekaně a rychle, jelikož jsme jako první třída měli změnu termínu z podzimu na jaro, byla jsem strašně nerozhodná. Bála jsem se, že mnoho lidí mou myšlenku nepochopí a že celkový koncept bude působit spíše egoisticky a namyšleně, nežli seberozvojově. Skonzultovala jsem to s několika, mě blízkými a pro mě inspirujícími lidmi a i přes všechny strach v sobě jsem nakonec dané téma zapsala. Brala jsem to jako jasnou pojistku a bič sama na sebe jak z toho nevycouvat. Následující měsíce pro mě byly opravdu těžké. Můj život se změnil o třišedesát stupňů. Covid situace byla mnohem delší než každý čekal, návrat po několika letech do mého rodného města, ale i zpět pod střechu mé rodiny mi nedělal vůbec dobře, přes všechny zákazy a omezení, které trvaly nejméně týdny, poté měsíce a na závěr i roky. To mělo

velmi negativní dopad na mou psychiku, která velmi haprovala. Z reality šťastný holky se ze mě stala chodící troska. Střídalý se ve mě semtam nálady totálního štěstí, ale ty vždy přebíjely nálady totálního zoufalství a pocitu absolutního dna. Času na realizování bakalářky stále ubývalo a já absolutně neměla náladu psát do ní text. Během psaní textu jsem začala chodit k psychiatrovi a následně na odborné terapie kam docházím do teď. Chtěla jsem, aby příběh a má kniha působila alespoň z části povzbudivě a chýlila se k světlu na konci tunelu. Myslím si, že díky tomu všemu co se událo text nabral více na intenzivně bolesti, ale zároveň i uvědomění a něhy. Pohrávání si s myšlenkami a vděčnosti za lidi, které ve svém životě mám a tak se stalo, ikdyž jsem to úplně neplánovala, že při psaní mého textu jsem se i postupně začínala snažit mluvit a otevírat se. Překonat se a říct nahlas milovaným lidem „cítím se opravdu mizerně“, uvědomit si, že potřebuji pomoc a že už vše sama nezvládám bylo jedno z nejtežších rozhodnutí a uvědomění si v mém životě. V průběhu psaní mého textu jsem se pozvolna pouštěla i do ilustrací, které nejprve nějaký čas hledaly ten správný směr a formu, po několika konzultacích s Evou Barotšovou jsem našla pro mě ten nejlepší styl jak vyjádřit své emoce skrze malé rybičky a kresbu.

Po uchopení a ujasnění si formy textu, barev a ilustrací jsem nechala pozvolna proudit myšlenky jak vše spojit dohromady, aby to dávalo co největší smysl. Vše jsem si nejprve formulovala v hlavě a následně jsem si ty nejužitečnější myšlenky a nápady skicovala a zapisovala do svých zápisníků, forma knihy, její vzhled se v průběhu několika měsíců mnohokrát změnila, než jsem si ujasnila jak to vlastně chci. Následovala tvorba makety, abych se i já sama ujistila, že moje myšlenky jsou uchopitelné a zpracovatelné. Na maketě jsem se snažila vypořádat všechny úskalí, které by byly možné nastat při samotné realizaci originálu. Na několika ořízkách jsem se i pokoušela vymyslet různé druhy barvené ořízky, které však bohužel ustavičně nevyšly.

Ikdyž text byl dle mého názoru vytvořený relativně brzy, začátkem listopadu, nechala jsem se unášet ilustracemi a na korekturu jej zasílala relativně pozdě. Takže jsem čekala přes měsíc na korekturu, abych se následně mohla v průběhu března věnovat sazbě textu apod. Po konzultaci s typografem a posledními konzultacemi s ilustrátorkou se kniha dostane do tisku a bude možné ji svázat.

Mezi poslední aspekty před samotným svázáním samozřejmě patří i výběr a koupě materiálu. Materiál jsem se snažila vybrat již při tvorbě makety. Vyzkoušela jsem si u toho i jak se s ním bude pracovat, jak moc se bude trhat a podobně, nechtěla jsem být ničím zaskočená a chtěla jsem být připravená na případné úskalí. Papír jsem zakoupila v Plzni v Grandpapíru, jelikož je pro mě důležité si jej osahat a vyzkoušet, proto to pro mě byla nejlepší a nejsnažší volba. Kapitálky a nitě jsem se snažila kupovat tak, aby co nejvíce ladily do kompozice a barev výstupní knihy.

Ještě do posledních částí realizace patří výběr tisku a nákup razidla do kůže. Tisk jsem i díky grantu zařídila ve fakultní tiskárně, kde jsem si i udělala nátisky, jak budou na určitých papírech vypadat. Po zvolení písma jsem si nadále objednala razidla.

Proces tvorby

Když vezmeme v potaz, že text, ilustrace a sazba je již hotová, na maketě jsem si ozkoušela všechny úskalí, je na řadě samotná tvorba realizace hmotné knihy. Nejprve jsem si knihu nechala vytiksnout do určitých složek, ty jsem následně několikrát překontrolovala, zda jsou v pořádku, prohlédla si poslední chyby, které ještě bylo možné opravit a pustila jsem se do sa-

motné vazby. Kniha je šitá na tři pásy knihařského přírodního plátna s dvěma zapošivacími liniemi. Po sešití je třeba knihu řádně sklepat tak, aby nebyl nikde prostor pro povolení a byla pevná. V této chvíli je možné zastříhnout a zalepit knihařské pásy s hranou lepené předsádky. Když je vše tohle hotové následuje ořez tak, aby kniha a celkově obě dvě její části byly souměrné a stejné. Po ořezu nastavá kvalitní zakližení, kdy nejprve využívám herkulesu, který následně přetřu trochou škrobu, aby se složky zjemnily a změkčily, nechám chvíli zavadnout a poté kladivem zkulatím do obloučku tak, aby to nebylo překulacené. Následuje ručně šitý kapitálek, který připevňuji a přišívám na tvrdou kůži. Následně jej po ušití ze zadu přelepím tenkým plátkem novin, aby se kapitálek zpevnil. Obě dvě vazby mohu nechat odpočinout a pouštím se do výroby desek. Desky pečlivě musím vyměřit již na poprvé, jelikož by mi následně prostřední destička mohla způsobit hodně škody. Je to vystužující materiál pro obě dvě vazby. Podle hřbetů si naměřím hřbetníky, které udělám z tvrdšího kartonu, nyní je na čase vytvořit svěšovací proužek, abych mohla spojit desky se hřbetníky dohromady. Když mám všechno tohle hotové naměřím si pomocí měrné tabulky kam umístím umělé vazy. Vaz vyrobím ze stejné kůže, jako té na který jsem šila kapitálek, jeho šířka bude odpovídat velikosti šířky hřbetu, jeho konce ztupým skalpelem, tak aby šly hladce dolů. Podle naměřených údajů na hřbetu postupně vlepuji všech pět vazů. Když mám oba dva hřbety připravené na potah, musím ještě zbrousit hrany lepenek, aby výsledek vypadal lépe, ne ostře. Naměřím kůži, kterou následně pořádně promáčím škrobem, kůže se tak uvolní a snadno se jí potahují jakékoliv záhyby, což je právě u vazů potřeba. Kůži začínám pomocí čistých prstů napínat a tvarovat od středu hřbetu, po vytvarování všech vazů se postupně přesouvám na tvárování odsazení a části přesahující na samotné desky. Na závěr začistím vnitřní přehyby do knihy. Pomocí oblé hrany zakulatím hřbety a hned do nich vložím vazby. Dám je společně odpočinout a zafixuji je u odrazení provázkem, aby se kůže hezky vytvarovala u hřbetu. V této fázi musím nechat knihy odpočívát několik hodin, než proschne škrob. Po proschnutí škrobem se odstříhnou provázky a vyndají vazby. Desky se vylepí papírem tak, aby se nabrala stejná výška s kůží. Až poté je možné finální potah obálkou. Po potažení obou stran obálkou následuje ořezávání záložek z vnitřní strany desek. Až v této chvíli je možné vazbu zavěsit a umístit do lisu, kde jej nechám zase několik hodin. Na závěr už jen vyrobím pouzdro, které slepím z lepenky a potáhnu papírem. Knihu umístím dovnitř.

Technologická specifiká

Na autorskou knihu ve výsledném formátu 210×130 byl použit tento materiál:

Papíry:

Tiziáno 160g/m²

Sníh 160g/m²

Pauzovací papír 150g/m²

lepenka 3mm

Kůže:

kozina 1mm

Seznam knižních zdrojů

Doležal, Jaroslav. Vazby knih. Praha SNL, 1987

Kocman, Jiří H. Médium papír. Vyd. 2.. Brno: Vuitum, 2004. ISBN 80-214-2626-8

Khel, Richard. Na papíru napsáno a vytištěno, Naše vojsko, 2008, ISBN 978-80-206-0992-2.

Výsledný produkt

Výsledným produktem je autorská kniha s názvem 22, která se zabývá mými pocity a myšlenky napříč mým životem. Autorská kniha o formátu 210×130 je zpracovaná ručně, šitou vazbou, s ručně šitým kapitálkem, falešnými vazy, v polokůži a ražbou. Kniha obsahuje myšlenkovou linii a prostor pro dotvoření čtenáře, ilustrace kreslené pastelkou s kombinací perokresby. Cílovou skupinou jsou mí přátelé, nejbližší a mé budoucí já.

Kniha vznikla ve čtyřech výtiscích, dvě zůstanou škole, jedna mě a jednu dostane moje nejbližší osoba, dlouholetá kamarádka a můj strážný anděl Hanka.

Závěr

S výsledkem knihy jsem spokojená. Věřím a vím že je spoustu věcí, které se ještě dají dopilovat, ale snažila jsem se udělat vše proto, aby kniha byla co nejvíce promyšlená a dotažená do konce. Pokud se do něčeho takového pustím někdy znovu, přála bych si už být na úrovni, kdy budu více schopnější vyjadřovat své emoce. V průběhu tvorby mé bakalářské práce se mi dostávalo od cílové skupiny hodně kladných odezev a podpory, to mi pomohlo to nevzdát a dokončit, ikdyž jsem se ocitla v situaci v jaké jsem se ocitla.

Téma bakalářské práce jsem si vybrala především proto abych se vnitřně posunula dál a vzhledem k tomu jak jsem musela vše se všemi řešit, myslím, že se mi to povedlo.

Resumé

Výsledným produktem mé bakalářské práce je autorská kniha na téma dvacetdva. Kniha se zabývá pomocí různých situací a útržků z mé paměti, mými prvními dvacetidvoulety na světě. Text je rozdělen do čtyř mnou psaných kapitol a páté, která je určená pro dopsání čtenářem. Autorská kniha je zpracována ručně šitou vazbou, je vložena do polokůže s umělými vazy, má autorskou ořízku, ručně šité kapitálky a je rozdělena na dvě části pomocí dvou hřbetníků. V jedné ze dvou částí je popsány můj příběh, příběh mých pocitů a emocí usazených do různých zásadních situací, které se odehrály v mém životě. Druhá část knihy dává čtenáři prostor zapojit se do děje knihy. To z jaké strany čtenář začne knihu číst je jen na něj bude to mít však zásadní vliv na jeho myšlenkové pochody a celkový závěr knihy. Text je doplněn ilustracemi, které byly vytvořeny mými dvěma nejoblíbenějšími technikami, což je kresba pastelkami společně s perokresbou. Celým příběhem vás provede zlatá ryba s hejnem ryb, které jsou vytištěny na pauzovací papíru. Ten umožňuje průhlednost nejen mezi ilustracemi, ale i texty.

Cílem mé práce bylo prohloubit své knihařské a kresliřské dovednosti a otevřít se mým nejbližším. Jelikož se kniha snaží pojednávat o mých pocitech a emocích, které normálně neumím dávat jasně najevo a držím je v sobě. Cílovou skupinou jsou tedy mí přátelé a rodina. Kniha by jim mohla osvětlit mé chování v různých situacích našich společně trávených chvil. Přála bych si, aby v ní našli odpovědi, které jim nedokáží říct a kvůli kterým mi občas nerozumí.

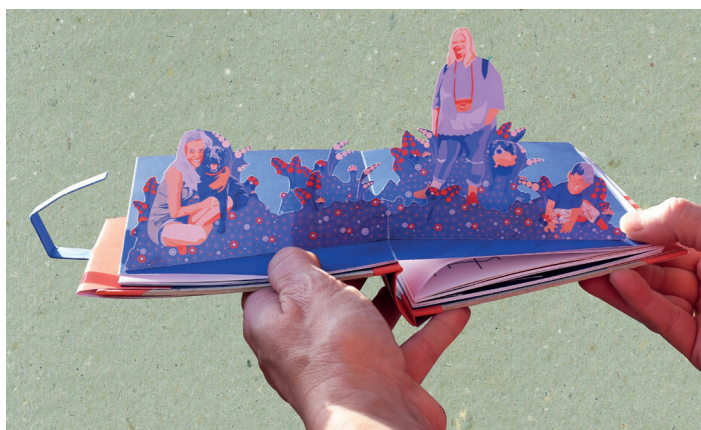
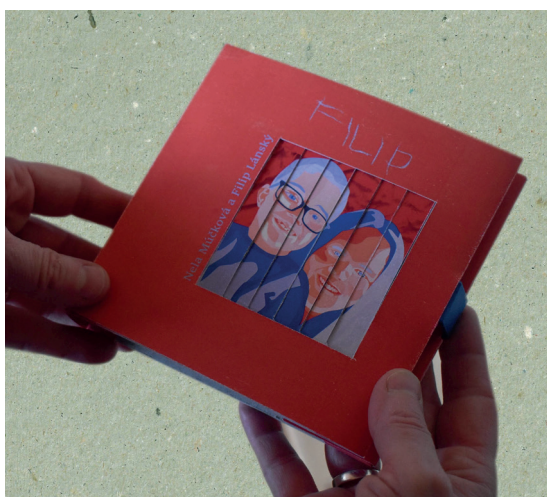
The final product of my bachelor's thesis is an author's book on the topic of twenty-two. The book deals with various situations and fragments from my memory, my first twenty-two years in the world. The text is divided into four chapters written by me and the fifth, which is intended for completion by the reader. The author's book is made by hand-sewn binding, it is inserted into a semi-leather with artificial bindings, it has an author's cut, hand-sewn capitals and it is divided into two parts by means of two spines. One of the two parts describes my story, the story of my feelings and emotions set in the various crucial situations that have taken place in my life. The second part of the book gives reader the space to get involved in the story of the book. However, which way the reader starts reading the book is up to him, but it will have a major impact on his thought processes and the overall conclusion of the book. The text is accompanied by illustrations, which were created by my two most popular techniques, which is crayon drawing together with line drawing. The whole story will be guided by a goldfish with a school of fish, which are printed on tracing paper. This allows transparency not only between illustrations but also texts.

The goal of my work was to deepen my bookbinding and drawing skills and to open up to my loved ones. Because the book tries to deal with my feelings and emotions, which I normally can't express clearly and keep in me. So my target group is my friends and family. The book could shed light on my behavior in the various situations of our moments spent together. I wish they could find answers in the book that I can't tell them and because of which they sometimes don't understand me.

Cesta, zimní klauzura 1. ročník

Fíla, letní klauzura 1. ročník

Koralína, zimní klauzura 2. ročník

Hádej jak moc Tě mám rád, letní klauzura 2. ročník

Bakalářská práce 22

